

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-08-000 209
Бањалука, 12.01.2010. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Петра Бајића, као предсједника вијећа, Јанка Нинипа и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца М.Д. из Б.Л., заступа га И.С., адвокат из Б.Л., ..., против тужених К.о. а.д. Б.Л., заступа га пуномоћник С.С., адвокат из Б.Л., ... и С.о. д.д. С., заступа га пуномоћник В.Д., адвокат из Б.Л., ..., ради накнаде штете, одлучујући по ревизији тужепог С.о. д.д. С. против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011 -О-Гж-06-001 768 од 18.09.2007. године, на сједници одржаној дана 12.01.2010.године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се усваја, побијана пресуда и првостепена пресуда Основног суда у Бањој Луци број П-2048/98 од 21.07.2006. године се укидају у дијелу који се односи на тужног С.о. д.д. С. и тужба у том дијелу одбацује, а тужилац обвезује да овом туженом накнади трошкове поступка у износу од 6.675,00 (шест хиљада и шест стотина седамдесет и пет) КМ у року од 30 дана од дана достављања овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број П-2048/98 од 21.07.2006 године усвојен је тужбени захтјев тужиоца у односу на туженог К.о. а.д. Б.Л. тако да је овај обавезан да му у року од 30 дана на име накнаде материјалне штете исплати 30.738,99 КМ са законском затезном каматом од 01.06.1992. године, па до исплате, као и да му накнади грошкове поступка у износу од 5.950,00 КМ. Истовремено, одбијен је као неоснован захтјев тужиоца да се и тужени С.о. д.д. С. солидарно обавсже са туженим К.о. а.д. Б.Л. на накнаду те шете уз обавезу тужиоца та том туженом у року од 30 дана накнади трошкове поступка у износу од 5.550,00 КМ са законском затезном каматом од 21.07.2006. године, па до исплате.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-Гж-06-001 768 од 18.09.2007. године, уважењем жалбе тужиоца, та ирвостепена пресуда је приначена тако да је тужбени захтјев тужиоца усвојен и у односу на туженог С.о. д.д. С. као солидарног дужника са туженим К.о. а.д. Б.Л., с тим да је дјелимичним уважењем и жалбе овог туженог законска затезна камата на главни дуг досуђена од 21.07.2006. године (умјесто од 01.06.1992. године), па до исплате.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужени С.о. д.д. С. оспорава законитост те другостепене пресуде (у дијелу који се односи на њега) због повреде одредаба парничног поступка из члана 209. Закона о парничном

поступку („Службени гласник Републике Српске" број 58/03, 85 /03 и 63/07 - у даљем тексту:ЗПП) и због погрешне примјене материјалног права предлажући да се тужба у том дијелу одбаци или да се преиначи тако да се тужбени захтев у односу на њега одбије као неоснован уз обвезивање тужиоца да му накнади трошкове састава ревизије.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија је основана.

Из списка предмета произлази да је штета, чија накнада се потражује у овом спору, настала крађом тужиоцског возила у 3. ноћу 28/29.05.1992. године, које је било каско осигурано код тадашњег ЗОИЛ „С." С. - Филијале Б.Л. по полиси број 0094217 од 20.06.1991. године. Неспорна је чињеница да је сву имовину бивше Филијале Б.Л. преузео тужени К.о. а.д. Б.Л. и да тужени С.о. д.д. С. у РС нема имовине.

Полазећи од тих чињеница, овај суд налази да је основан приговор ревидента, којег је истакао и током првостепеног поступка у овој правној ствари, да суд у РС, па тако и нижестепени судови, нису надлежни за рјешавање овог спора у односу на њега, како то произлази из одредаба члана 16. став 3. ЗПП. Ту надлежност није могуће засрвати ни на одредбама члана 47.тога закона, јер се на овом подручју не налази имовина тог туженог, нити предмет који се тужбом тражи, нити би се ту имала испунити обавеза чије испуњење се тражи. А у таквој ситуацији слиједи одбацивање тужбе - у првостепеном поступку на основу члана 67. став 1. тачка 1., у другостепеном поступку (по жалби) на основу члана 227. став 2. ЗПП и у поступку по ревизији на основу члана 249. став 2. тога закона - уз напомену, да се под појмом судске ненадлежности по тим законским одредбама подразумијева ненадлежност суда у РС.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да је побијаном пресудом остварена повреда одредаба парничног поступка из члана 209. ЗПП, а тиме и ревизиони разлог из члана 240. став 1. тачке 1. тога закона, па је, следствено томе, одлучено као у изреци овог рјешења.

Остали ревизиони приговори - с обзиром на такву одлуку - нису од одлучног значаја за исход поступка у овој правној ствари, па отуда изостаје и њихова оцјена.

Ревиденту припадају и парнични трошкови настали током првостепеног поступка, који су специфицирани и правилно одређени првостепеном пресудом у овој ствари у износу од 5.550,00 КМ, па му се уз то досуђују и тражени трошкови састава ревизије по тар. бр.2. став 1. и 3 и члана 14. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Сл. гласник Републике Српске" бр.68/05) у износу од 900,00 КМ и паушал по тар. бр. 12. у износу од 225,00 КМ, тако да му се досуђују укупни трошкови у износу од 6675,00 КМ на основу одредаба члана 386. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Петар Бајић